

Živáčekoviny

speciál

Speciální letní číslo
s expedičním deníkem
a prázdninovou porcí zábavy

Ahoj kamarádi,

Vítám vás u letního čísla živáčkovin, které nám připomene letní výpravu na vodu, expedici do Lipnice a také přinese něco na zpestření posledních prázdninových dní.

Doufám, že už se těšíte na další rok, který společně strávíme v oddíle a vyzkoušíme si spoustu nových věcí. Jak si určitě vzpomínáte z expedice, oddíl od září povede Šudan a přijde k nám nově další instruktor Tom Cimr. Těšit se můžete i na novou celoroční hru a další překvapení.

Poprvé se uvidíme v úterý devátého září na schůzce, a na první výlet si vyjedeme v neděli čtrnáctého.

Svezeme se parníkem, prolezeme si hrad a nejspíš si i uvaříme na ohništi.

Nezapomínejte se rozhlížet kolem sebe po kamarádech, kteří by mohli mít chuť se k nám přidat – čím víc nás bude, tím líp!

Užijte si zbytek prázdnin, a na shledanou v září☺

Výprava na vodu – Sázava 2008

Letos poprvé jsme se vydali společně s celou zéskou na výpravu na vodu, abychom si vyzkoušeli, jak se žije vodákům, říčním vlkům, co se zdraví zásadně ahoj.

V pátek večer nás vláček dovezl do kempu Stvořidla, kde jsme se utábořili a zazpívali si večer u ohně.

Překvapil nás i krátký, ale o to prudší déšť, který nám ukázal dvojitou duhu.

Druhý den ráno jsme začali připravovat výstroj – nafukovací lodě „Pálavky“ potřebovaly nafouknout, každý dostal přidělené své pádlo a plovací vestu a pak jsme prošli vodáckým rychlokurzem na souši, kdy jsme se dozvěděli, jak do lodi nastupovat a vystupovat, jak držet a použít pádlo a nebo třeba, jak loď nepřevrhnout. Pak zbývalo jen rozdělit se na kormidelníky a háčky a obsadit všechny lodě.

Brzy po jejich spuštění na vodu se všem posádkám podařilo zvládnout řízení a jet víceméně dopředu. Za

chvilí nato
vyzkoušeli i
soulož –
vodácký
na stojaté
se lodě spojí
z bagáže se
kytara a
začne pravá
Úspěšně
i zbytek
jezy, které
od našeho
cíle, kempu
Tam jsme
zahráli si
hříčky jako
znalostí
námořnické
nůžky,

j jsme si
první
tedy
odpočinek
vodě, kde
dohromady,
vynoří
svačina a
pohoda☺
jsme projeli
cesty oba
nás dělily
večerního
U Vlka.
povečeřeli,
vodácké
test lodních
nebo
kámen,
papír, a

večer zakončili předváděním pirátských scének a zpíváním.

V neděli nás čekal už jen kratší úsek cesty, který jsme zvládli i přes krátký déšť, a dokonce proběhla i menší vodní bitva – to když na klidné části řeky někteří zjistili, že pádlo se dá použít i k nečekanému sprchování ostatních posádek, a jiní zase podlehli módě stěhování z lodě na loď, což se k pobavení diváků většinou neobešlo bez pádů do vody. Kolem oběda jsme se vylodili, vysušili lodě a poobědvali gulášek. Pak už nás čekala jen cesta vlakem do Brna a vodácká výprava byla za námi. Snad se podaří takový příjemný víkend zase někdy zopakovat☺

56. letní expedice Lipnice

A je to tady – dlouho očekávaná hlavní událost zéesáckého roku, letní expedice. Ta letošní se odehrála na tábořišti poblíž Lipnice nad Bečvou, vypůjčeném od Vlků, kteří tu tábořívají pravidelně, a tak na nás čekalo pohodlné a dobře vybavené místo, které už dva týdny zabýdlovali naši starší zéesáčtí kamarádi. Mimo jiné nás přivítala například strážní věž, postavená podle vzoru šachové figurky, která se stala tak trochu symbolem a maskotem celé expedice a dostala se také na pohlednice, které putovaly z tábora domů. Celoexpediční hra byla vyvrcholením celoročního klání Eterno Sol, a tak jsme se na celý týden ponořili do života dávných Inků, kterým ukládají o život bídní cortézovští dobyvatelé, toužící po jejich bohatství a území. Tábořem nás provázela postava krále Sapa Inky, který k nám promlouval před každou z her ve svém královském oděvu. Pravidelně se objevovali i Cortézovi vojáci v černém a s dlouhými vousy, kteří nakonec stejně nikdy nevyhráli.

Pro život v táboře jsme změnili rozdělení inckého lidu, tedy nás, ze čtyř kmenů – oddílů, které spolu soupeřily během roku, na čtyři rodiny, smíchané ze členů různých oddílů tak, aby byly věkové průměry a schopnosti vyrovnané. Tyto rodiny si zvolily jména Lamy, Vomníři (VOjáci – MNIši – Řemeslníci), Konápo (KOule – NÁstěnka – POšta, podle vybraných povolání) a Hellmanns.

Každá rodina měla vlastní barvu a znak, nošené na herních tričkách, a také svá povolání. Táborový život co nejvíce kopíroval život ve vesnici Inků, a tak si naše rodinky vydělávaly na živobytí vykonáváním různých řemesel, například vyrábění papírových koulí do praků, táborových peněz, plíšků představujících životy, ale také kadeřnictví, malování barvami na tělo nebo roznášení pošty.

Členové rodiny měli možnost si takovou práci pro své spoluobčany vydělat peníze, které následně mohli

utratit, za co jen chtěli, ale také je potřebovali k úspěšné obraně před cortézovci – nákupu střeliva, kouzel a životů. Samotné herní boje probíhaly jednoduchým, dobrodružným způsobem – cortézovští vojáci nás napadali při všech možných příležitostech papírovými koulemi, které vojáci odráželi svými štíty, řemeslníci opláceli palbu vlastnoručně vyrobenými praky, a mniši mohli

ovlivňovat průběh bitvy sesíláním kouzel, nakoupených před bitvou. Každý zásah znamenal ztrátu jednoho „života“ v podobě plíšku, nošeného na opasku a ti, kterým už žádný nezbyl, byli vyřazení z boje do té doby, než si opatřili zase nové.

Cortézovská okupace byla dlouhá a náročná, nakonec se nám ale podařilo proradné vojáky přelstít a odplout do posvátného skrytého města Eterno Sol, kde budou všichni Inkové navždy žít v míru, klidu a spokojenosti. A těm, kteří by rádi věděli něco víc k historii oněch pohnutých dnů, přinášíme následující stručný deník přímo z incké vesnice.

Expediční deník

1. den – sobota 12.7.

První den expedice pro nás začal srazem v brzkou ranní hodinu na Baštách. Když jsme se konečně sešli a ujistili, že jsme všichni, vyrazili jsme na vlak, který nás měl dopravit do Dolního Bolíkova. Odtamtud už do Lipnice, cíle naší cesty, nejelo nic, takže nás čekala cesta hezky po svých až do tábora. Na místě se nás ujal Šudan, aby nám ukázal, co je co v táboře a kde to najdeme. Velkého nadšení se dočkala hlavně strážní věž a slib, že si na ni vylezeme. Pak už následovala večeře a po ní krátké seznámení s herním světem Inků za pomoci inckého krále, krátké zpívání s kytarou a konečně večerka a po ní první noc, pro některé vůbec první ve stanu. Ale všichni přežili ve zdraví☺

Zabydlení

Tee-pee 1. oddílu

2. den – neděle 13.7.

Celé dopoledne našeho druhého dne jsme strávili ve společnosti krále Sapa Inky, který si vzal na starost pořádně nás vtáhnout do děje bojů s Cortézovci. S jeho pomocí jsme si vytvořili barevná trička, podle kterých se rozlišovaly incké rody, dozvěděli se něco o povolání našich rodin, systému peněz a také se naučili bojovat s praky a štíty. Odpoledne nám déšť zabránil v konání vodní bitvy, a tak se pořádaly takzvané dílničky – několik po táboře rozmístěných stanovišť, na kterých si každý mohl vybrat takovou činnost, která ho bavila, například deskové hry, vyrábění korálkových ozdob, zpívání na věži nebo softball v hangáru. Po večeři se déšť uklidnil, a tak jsme se vydali zachránit předsunutou hlídku, kterou přepadli Cortézovi vojáci a dopravit do bezpečí raněného Inku, který nám měl předat důležitou zprávu. Všechny rody nakonec svou hlídku zachránily a přiblížily se tím k vítězství.

3. den – pondělí 14.7.

Třetího dne jsme se rozhodli prověřit své schopnosti v různých oborech, a první událostí dne byla hra, inspirovaná Setonovým závodem. Každý človíček procházel stanoviště, umístěná v okolí tábora, a za splnění úkolů či prokázání dovednosti získal do své karty nálepek se zvířátkem. Oblastí bylo opravdu hodně – od zatlukání hřebíku přes poznávání rostlin až po skok daleký nebo poznávání tvarů po hmatu. Odpoledne jsme se vydali do lesa, abychom nasbírali materiál na opevnění našeho města, představovaný plastovými trubičkami, které bylo potřeba vysbírat, abychom vyčistili les. Po celoročním snažení pana hajného už jich tam ale moc nezbylo, a tak byl boj o materiál mezi Inky a Cortézovci opravdu tuhý.

Po svačině se konal pohřeb bojovníka z přepadené včerejší hlídky (představovaného ovšem jenom figurínou), kterému jsme vyrobili důstojný pohřební vor a malé loďky na svíčky a květiny, se kterými jsme ho poslali po vodě do říše boha Slunce.

Večer nás ovšem čekala společenská událost mnohem veselejší – konalo se hned několik mezirodových svateb, které nakonec završil večer zpívání s kytarou a na některé

písně jsme si ve stísněných podmínkách jídelny, kam nás už zase zahnal déšť, i zatancovali.

4. den – úterý 15.7.

Tento den se nesl ve znamení neobvyklosti – pro děti byl dnem bez vedoucích a pro vedoucí Dnem bez dětí. Organizaci a program tohoto dne mívá už tradičně na starosti Rada ZS – skupinka vytvořená ze starších zodpovědných dětí, zastávajících funkce předsedů oddílů a podobné, kteří si tak můžou vyzkoušet nachystat program a uplatnit všechny své nápady. Tento rok si pro své mladší kamarády připravili výpravu do Japonska k samurajům, s vyráběním jídelních hůlek a kulatých klobouků, šaolinským sportovním turnajem a kvízem o Japonsku. Za každou soutěž získávali jeden z klíčů od zamčené bedny, plně sladkostí, kterou se večer skutečně podařilo otevřít.

5. den – středa 16.7.

Začátek pátého dne byl vyhrazený pro oddíly a jejich program. My jsme se rozhodli pro splnění některých bodů z minim, aby mohli všichni naši členové na závěrečném táboráku složit slib a stát se právoplatnými členy ZS. Byly to hlavně praktické body, takže jsme zapalovali oheň, krájeli chleba a otevírali konzervy. Každý, který si dokázal splnit všechny chybějící body, si pak mohl dát za odměnu namalovat barvami na tělo na obličej jakýkoliv obrázek, který si vybral. Také jsme si zhodnotili, jak se nám líbily akce v uplynulém roce a napsali pohlednice domů, aby se o nás rodiče nebáli☺

Odpoledne proběhlo sportovní klání O zlatou lamu (překvapivě vyhranou rodem Lam), a po svačině útok našich bojovníků na karavanu, převážející Cortézova kněze.

Večer nás čekalo překvapení – Šudan pro nás připravil velkou lanovku přes celé údolí tábora, na které se po večeři každý mohl svézt v sedacím úvazku a dobýt tak vrchol hory Annapurny.

6. den – čtvrtek 17. 7.

Šestý den začal hrou, nazvanou „Praní špinavých peněz“ – tyto peníze se nacházely poschovávané kolem tábora, bylo nutné je přenést kolem hlídkující „policie“ až do jídelny a tam je zodpovězením kvízové otázky „vyprat“.

A pak, odpoledne, přišla ta velká událost. Začali jsme se konečně připravovat na odchod do bájného, skrytého města Eterno Sol, a to stavbou vorů, které by nás tam odnesly přes jezero. Zatímco část rodů stavěla plavidla, zbylá se mezitím tužila v táboře přípravou slavnostní hostiny pro krále sapa Inku, na které se chtěl každý rod předvést s co

nejlepším jídlem z předem objednaných surovin. Po této slavnosti jsme přepluli jezero na vorech a na druhém břehu, v bájném městě, získali z rukou krále a jeho pomocníků zasloužené ceny a diplomy.

Spouštění vorů na vodu

7. den – pátek 18.7

Předposlední den, to znamená hlavně zbourat a uklidit po sobě všechno, co nebudou potřebovat oddíly, které přijedou po nás. A tak jsme dopoledne strávili sbíráním nepořádku kolem stanů, likvidováním stop po cortézovských bojích – hlavně papírových koulí a fáborků rozesetých lesem – a sběrem výborných borůvek, které jsme přitom našli.

Odpoledne bylo potřeba připravit všechno na večerní závěrečný táborák, což pro nás znamenalo hlavně nachystat dostatečnou zásobu dřeva. I to se podařilo, a tak se mohl odehrát táborák, který nám přinesl hlavně modré šátky za účast na jedné expedici a jendom pochodeš pro zbývající živáčky, kteří je ještě neměli, a pak také zlaté odznaky PTO pro ty, kteří si úspěšně splnili nováčkovskou zkoušku. Po skončení programu táboráku, který se skládal ze zábavných scének, představení a hříček inspirovaných zábavnou show „Na stojáka“ nás už čekala poslední noc na našem tábořišti...

8. den – sobota 19.7.

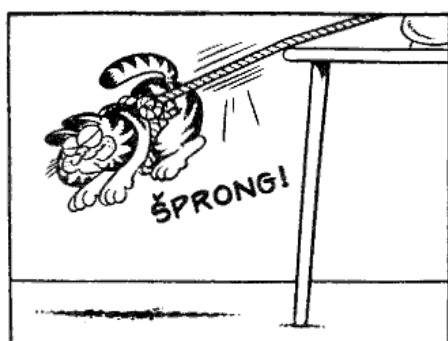
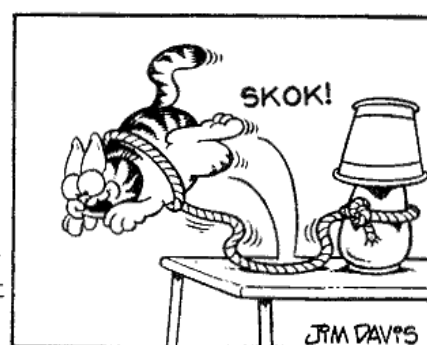
Ráno už jsme si jen dobalili poslední věci do batohů a kufrů a už přijel nákladák, do kterého bylo potřeba naložit všechen inventář a zavazadla. Když se nám to konečně podařilo, ještě chvíli jsme uklízeli drobnosti po táboře a čekali na autobus, který pak konečně přijel a ujal se nás, aby nás dopravil do Brna. A tam už hurá domů☺

Fotoalbum – hurá, lanovka!

Šátkování a Slib

Vtípky

"Kde jsi nechala krunýř?" ptá se jedna želva druhé.
Želva odpoví: "Ále, utekla jsem z domova!"

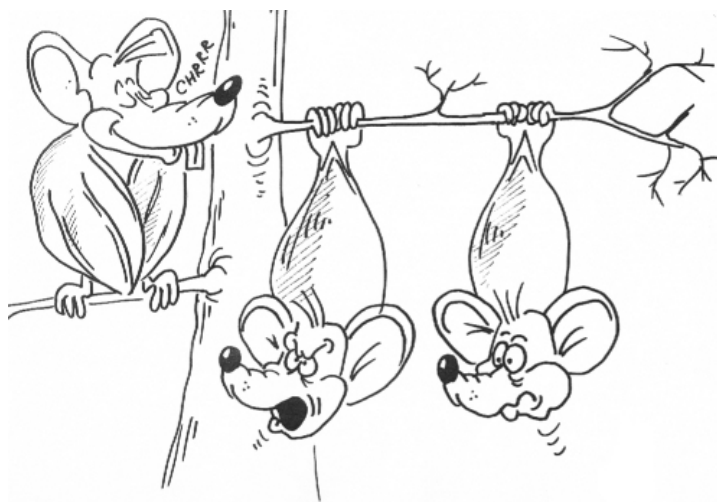
Když hlemýžď přelézal silnici, přejela ho želva.
Jakmile se v nemocnici probрал, ptali se ho, jak se to stalo. "Ale, všechno se seběhlo tak rychle!" odpověděl.

Baví se dvě stonožky: "Kde je tvůj manžel, přece chtěl jít s námi?"
"Zůstal doma, musel si ještě vyčistit boty."

Vykoukne krokodýl z vody na rybáře a ptá se:
"Berou, berou?"
"Kdepak, ani ťuk."
"Tak se na ně vykašli a pojď se vykoupat."

Slon se koupe v rybníce a ze břehu na něj volá mravenec:
"Slone, pojď sem. Honem, no tak děle!"
Slon nakonec otráveně vyleze z vody a mravenec povídá:
"Já se chtěl jenom podívat, jestli nemáš moje plavky."

Bavili se dva chovatelé: "Zkřížil jsem poštovního holuba s datlem a on teď když přinese psaní, vždycky zaťuká." "To nic není, já zkřížil poštovního holuba s papouškem a on teď vyřizuje vzkazy."

Asi omdlel....

Zkuste si sudoku

	6				4		
5					9		7
7	8			4		5	
6	5			9		2	
			8		2		
	2			5		4	9
	3			1		9	5
1			7				8
		6				1	

7	4	9					
			7	9	4		
3							7
5			8			1	
	1	8		3		6	2
		2			9		4
8							2
			1	4	5		
						5	3
						6	

Jaké je to zvířátko?

